

Elias — Numero Ocho

Jerico

Jeff Pippenger

2023-10-09

Sa sinugdanan sa karaang literal nga Israel ug usab sa sinugdanan sa modernong espirituwal nga Israel, sa pagtabok sa Mapulang Dagat, ug unya sa dakong kapakyasan, misugod ang usa ka sunod-sunod nga mga progresibong pagsulay nga sa katapusan miabot sa katapusang pagsulay. Ang kapakyasan nianang ulahing pagsulay diha sa basahon sa Mga Numero ug sa kasaysayan sa mga Millerite nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka paglatagaw sa kamingawan.

“Sulod sa kap-atan ka tuig ang pagkadili-matinoohon, pagbagulbol, ug pagsukol maoy nakapugong sa karaang Israel gikan sa yuta sa Canaan. Ang mao gihapong mga sala maoy nakapalangan sa pagsulod sa moderno nga Israel ngadto sa langitnong Canaan. Sa duha ka kahintang, ang mga saad sa Dios dili maoy sayop. Ang pagkadili-matinoohon, pagkamakalibotanon, kakulang sa pagkahinungod, ug panagbingkil taliwala sa mga nagpaila nga katawhan sa Ginoo maoy nakapabilin kanato dinhi niining kalibotan sa sala ug kasubo sulod sa daghang mga tuig.

“Tingali kinahanglan pa kitang magpabilin dinhi niining kalibotana sulod sa daghang mga tuig tungod sa pagkamasupilon, sama sa mga anak sa Israel; apan tungod kang Cristo, ang Iyang katawhan dili angay modugang ug sala ngadto sa sala pinaagi sa pagpasangil sa Dios sa sangputanan sa ilang kaugalingong sayop nga pamaagi sa paglihok.” Evangelism, 696.

Sa kataposan sa kasaysayan sa karaang Israel, maingon sa sinugdanan, dihay usa ka anam-anam nga proseso sa pagsulay nga natapos sa dihang ang karaang literal nga Israel gidala ngadto sa pagkabinihag sa Babilonia. Sa kataposan sa modernong espirituwal nga Israel, sila usab moatubang sa usa ka anam-anam nga proseso sa pagsulay. Kana nga proseso matapos sa dihang ang mga Adventistang Laodiceano mapukan ilalom sa balaod sa Dominggo. Maingon sa karaang Israel, ang modernong Israel mabihag pinaagi sa espirituwal nga Babilonia.

Ang kalihokan sa mga Millerite nga sa pagtaga nagsugod niadtong 1798, ug opisyal nga natapos niadtong 1863, nagatipo sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga nagsugod niadtong 1989 ug matapos sa pagtapos sa panahon sa pagsulay sa tawo ug sa Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo. Taliwala sa pagtapos sa kalihokan sa mga Millerite ug sa pag-abot sa gamhanang kalihokan sa ikatulong manulonda, anaa ang kasaysayan sa legal nga narehistro nga Laodicean nga Seventh-day Adventist nga iglesia.

“Ang gilay-on nga onse lamang ka adlaw nga panaw maoy nahimutang tali sa Sinai ug Kadesh, sa mga utlanan sa Canaan; ug uban sa paglaum sa madali nga pagsulod sa matahum nga yuta, ang mga panon sa Israel mipadayon pag-usab sa ilang panaw sa dihang ang panganod sa katapusan mihatag sa timaan alang sa pagpaabante. Si Jehova naghimo ug mga katingalahan sa pagpagula kanila gikan sa Egipto, ug unsang mga panalangin kaha ang dili nila mapaabot karon nga sila sa pormal nakigsaad sa pagdawat Kaniya ingon nga ilang Soberano, ug giila

ingon nga piniling katawhan sa Labing Halangdon?” Patriarchs and Prophets, 376.

Ang ilangad nilang panawong nahimong kap-atan ka tuig tungod sa ilang kawalay-pagtuo ug pagkamasupilon. Kon gipadayag pa unta nila ang usa ka pagtuo nga nakabase sa ilang gamhanang kaluwasan gikan sa pagkaulipon, sa dili madugay makatabok unta sila sa Suba sa Jordan ug makasulod sa Yutang Saad. Ang ilang unang babag human niana mao ra unta ang maong babag nga giatubang sa ulahi ni Josue. Human sa kap-atan ka tuig, ang literal nga Israel migula sa kamingawan paingon sa Yutang Saad, ug ang Jerico mao ang ilang unang lakang, ug kini nagabarog ingon nga simbolo sa gahum sa Dios ngadto sa kaluwasan alang sa matag usa nga nagatuo. Ang Jerico usab simbolo sa buluhaton nga paga-atubangon unta sa kalihukang Millerite niadtong 1863, apan sila mipauli sa kamingawan. Ang simbolismo ni Elias diretso nga nalambigit sa simbolismo sa Jerico, ug mapuslanon nga hunahunaon ang kasaysayanong kalambigitan ni Elias sa Jerico.

Karon ang nahibilin nga mga buhat ni Omri nga iyang gibuhay, ug ang iyang kagahum nga iyang gipadayag, wala ba sila mahisulat sa basahon sa mga cronica sa mga hari sa Israel? Busa si Omri natulog uban sa iyang mga amahan, ug gilubong sa Samaria; ug si Ahab nga iyang anak naghari puli kaniya. Ug sa ikakatloan ug walo ka tuig ni Asa nga hari sa Juda misugod si Ahab nga anak ni Omri sa paghari ibabaw sa Israel; ug si Ahab nga anak ni Omri naghari ibabaw sa Israel sa Samaria sulod sa kaluhaan ug duha ka tuig. Ug si Ahab nga anak ni Omri nagbuhat ug daotan sa panan-aw sa Ginoo labaw pa sa tanan nga nanghiuna kaniya. Ug nahitabo nga, daw butang lamang nga walay kapuslanan alang kaniya ang paglakaw sa mga sala ni Jeroboam nga anak ni Nebat, nga iyang gipangasawa si Jezabel nga anak ni Ethbaal nga hari sa mga Sidonianhon, ug milakaw siya ug mialagad kang Baal, ug misimba kaniya. Ug nagpatindog siya ug usa ka halaran alang kang Baal sa balay ni Baal, nga iyang gitukod sa Samaria. Ug si Ahab naghimo ug Ashera; ug si Ahab nakahimo ug labaw pa sa pagpasuko sa Ginoong Dios sa Israel kay sa tanang mga hari sa Israel nga nanghiuna kaniya. Sa iyang mga adlaw gitukod ni Hiel nga Betelhanon ang Jerico: iyang gipahimutang ang patukoranan niini pinaagi kang Abiram nga iyang kamagulangang anak, ug gipatindog ang mga ganghaan niini pinaagi kang Segub nga iyang kamanghuran nga anak, sumala sa pulong sa Ginoo nga iyang gisulti pinaagi kang Josue nga anak ni Nun. Ug si Elias nga Tishbinhon, nga usa sa mga lumolupyo sa Gilead, miingon kang Ahab: Ingon nga buhi ang Ginoong Dios sa Israel, nga sa iyang atubangan ako nagatindog, walay tun-og ni ulan niining mga tuiga gawas lamang sumala sa akong pulong. 1 Mga Hari 16:27–17:1.

Ang komprontasyon nga gibuhay ni Elias batok sa mga dios ni Ahab ug Jezebel didto sa Bukid sa Carmel maoy tubag sa apostasya sa ikapitong hari sa amihanang gingharian sa Israel nga “nagbuhat ug labaw pa aron sa pagpasuko kang Jehova nga Dios sa Israel kay sa tanang mga hari sa Israel nga nanghiuna kaniya.” Ang pulong nga “pagpasuko” diha sa maong pahayag usa ka pagtumong sa “adlaw sa pagpasuko” nga girepresentahan sa ikanapulung pagsulay diha sa Numeros katorse. Ang pagpasuko ni Ahab sa Dios nagrepresentar sa katapusan sa napulo ka mga pagsulay nga nahitabo tungod sa daotang taho sa napulo ka mga maniniid diha sa Numeros katorse. Busa, kini nagrepresentar sa katapusang pagsulay alang sa kalihokang Millerite ug sa katapusang pagsulay alang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Busa, ingon sa giingon sa Espiritu Santo, Karong adlaw, kon maminaw kamo sa iyang tingog, ayaw pagahia ang inyong mga kasingkasing, ingon sa paghagit sa kapungot, sa adlaw sa pagtintal didto sa kamingawan. Hebreohanon 3:7, 8.

Sa mapanagnaong “adlaw sa paghagit” nga gisimbolohan ni Ahab, ang propeta nga si Elias nag-ampo nga kon gikinahanglan, ang Dios magadala ug mga paghukom ibabaw sa Israel aron ang Iyang katawhan maghinulsol gikan sa mga sala nga ilang giapilan.

Ang katawohan sa Israel hinay-hinay nga nawad-an sa ilang kahadlok ug pagtahod sa Dios hangtod nga ang Iyang pulong pinaagi kang Josue wala nay gibug-aton alang kanila. “Sa iyang [ni Ahab] mga adlaw gitukod ni Hiel nga taga-Bethel ang Jerico: iyang gipahimutang ang patukoranan niini diha kang Abiram nga iyang kamagulangan, ug gitindog ang mga ganghaan niini diha kang Segub nga iyang kamanghuran, sumala sa pulong ni Jehova, nga Iyang gisulti pinaagi kang Josue nga anak ni Nun.”

“Sa dihang ang Israel nag-apostasiya, si Elias nagpabiling usa ka matinumanon ug tinuod nga propeta sa Dios. Ang iyang matinud-anong kalag nasakit pag-ayo sa dihang iyang nakita nga ang pagkadili-matuohon ug pagluib sa pagtoo sa madali nagapabulag sa mga anak sa Israel gikan sa Dios, ug siya nag-ampo nga ang Dios magaluwas sa Iyang katawhan. Naghangyo siya nga ang Ginoo dili gayod sa hingpit magsalikway sa Iyang makasasala nga katawhan, kondili nga pinaagi sa mga paghukom, kon gikinahanglan, pukawon Niya sila ngadto sa paghinulsol ug dili itugot nga sila mopadayon pa ngadto sa labi pang dakong kalapasan sa sala ug sa ingon magpukaw Kaniya sa paglaglag kanila ingon nga usa ka nasod.

“Ang mensahe sa Ginoo miabut kang Elias aron moadto kang Ahab uban ang mga pagpahibalo sa Iyang mga paghukom tungod sa mga sala sa Israel. Mibiyahe si Elias adlaw ug gabii hangtod nakaabut siya sa palasyo ni Ahab. Wala siya mangayo ug pagtugot sa pagsulod, ni naghulat nga pormal siyang ipahibalo. Sa hingpit nga wala damha ni Ahab, mitindog si Elias sa atubangan sa natingala nga hari sa Samaria, nga nagsul-ob sa bagis nga mga bisti nga kasagarang gisul-ob sa mga propeta. Wala siya mangayo ug pasaylo tungod sa kalit niyang pagpakita, nga walay pagdapit; apan, nga gibayaw ang iyang mga kamot ngadto sa langit, sa matinud-anon nga pagkasolemneng iyang gipamatuod pinaagi sa buhi nga Dios, nga nagbuhat sa mga langit ug sa yuta, ang mga paghukom nga moabut ibabaw sa Israel: ‘Walay tun-og ni ulan niining mga tuiga, gawas sumala sa akong pulong.’”

“Kining makapakurat nga pagbadlong sa mga paghukom sa Dios tungod sa mga sala sa Israel miigo sa apostatang hari sama sa usa ka kilat. Morag naparalisa siya sa kahibulong ug kalisang; ug sa wala pa siya makauli gikan sa iyang pagkatingala, si Elias, nga wala maghulat sa pagtan-aw sa epekto sa iyang mensahe, nawala sa kalit sama sa iyang pag-anhi. Ang iyang buluhaton mao ang pagsulti sa pulong sa kaalaut gikan sa Dios, ug dihadhiha siya mipahawa. Ang iyang pulong maoy nagtak-om sa mga bahandi sa langit, ug ang iyang pulong lamang mao ang yawe nga makabukas kanila pag-usab.” Testimonies, tomo 3, 273.

Nahikalimot ang Israel nga si Josue hugot kaayo nga nagsugo kanila nga dili makig-uban sa mga nasod nga pagano, ug nga dili gayud nila tukoron pag-usab ang Jerico. Bisan tuod ang gubat sa Jerico usa ka daku kaayong pagpadayag sa gahum sa Dios ug usa ka simbolo sa saad sa Dios nga

Siya maoy magmando sa Iyang katawhan ngadto sa Yutang Saad, adunay usab kalabotan sa Jerico nga usa ka sala, usa ka tunglo, ug usa ka kaluwasan. Ang ‘sala’ mao ang kang Acan nga nangibog sa bahandi ug impluwensiya sa Jerico, ang ‘tunglo’ anaa ibabaw sa si bisan kinsa nga tawo nga magatukod pag-usab sa Jerico, ug ang bigaon nga si Rahab nagrepresentar sa ‘kaluwasan’. Gusto ni Acan ang matahum nga kupo nga Babiloniahanon. Naghunahuna siya nga matago niya ang iyang sala, maingon nga si Adan ug si Eva naninguha sa pagtago sa ilang sala pinaagi sa usa ka sapot nga hinimo sa mga dahon sa igos. Gusto ni Acan ang kauswagan nga girepresentar sa Jerico, ug nangandoy siya nga mahiuban sa Babilonia.

Ang Jerico gipadayag ingon nga usa ka simbolo sa buluhaton sa pagdala sa mensahe sa ikatulong manulonda ngadto sa kalibutan, apan kini naglangkob usab ug usa ka pasidaan mahitungod sa sala sa paghigugma ug pagsalig sa kalibutan. Ang simbolo sa Jerico naglangkob usab ug usa ka tunglo batok sa pagtukod pag-usab sa Jerico, ug si Rahab nagrepresentar niadtong anaa pa sa Babilonia nga manggula sa dihang ipahayag na ang makusog nga pagsinggit sa ikatulong manulonda.

Ang matinumang kalag ni Elias nasubo pag-ayo. Napukaw ang iyang kasuko, ug siya nangabugho alang sa himaya sa Dios. Nakita niya nga ang Israel nahilugdang ngadto sa makahahadlok nga apostasiya. Ug sa dihang iyang nahinumduman ang dagkung mga butang nga gibuhat sa Dios alang kanila, siya napuno sa hilabihang kasubo ug katingala. Apan kining tanan hingkalmotan sa kadaghanan sa mga tawo. Miadto siya sa atubangan sa Ginoo, ug, uban sa iyang kalag nga gikusokuso sa kasakit, nangamuyo nga Siya magluwas sa Iyang katawohan bisan pa kon kinahanglan kini pinaagi sa mga paghukom. Nagpakilooy siya sa Dios nga pugngan gikan sa Iyang walay pagpasalamat nga katawohan ang yamog ug ulan, ang mga bahandi sa langit, aron ang apostatang Israel mangita nga kawang sa ilang mga dios, sa ilang mga larawan nga binuhat sa bulawan, kahoy, ug bato, sa adlaw, bulan, ug mga bitoon, sa pagpatubig ug pagpatambok sa yuta, ug sa pagpapatubo niini sa madagayaon. Ang Ginoo miingon kang Elias nga Iyang nadungog ang iyang pag-ampo ug pugngan Niya ang yamog ug ulan gikan sa Iyang katawohan hangtud nga sila mobalik ngadto Kaniya uban ang paghinulol.

“Gilain sa Dios sa usa ka pinasahi nga paagi ang Iyang katawhan batok sa pagsagol sa mga nasod nga palibot kanila nga masimbahan sa mga diosdios, aron ang ilang mga kasingkasing dili malimbongan pinaagi sa madanihong mga kakahoyan ug mga balaang puloy-anan, mga templo ug mga halaran, nga gihan-ay sa labing mahalos ug labing makadani nga paagi aron tuison ang mga pagbati aron ang Dios mapulihan diha sa mga hunahuna sa katawhan.

“Ang siyudad sa Jerico gitugyan ngadto sa labing hilabihan nga pagsimba sa mga diosdios. Ang mga lumulupyo niini daghan kaayog bahandi, apan ang tanang mga bahandi nga gihatag sa Dios kanila giisip nila nga mga gasa sa ilang mga dios. Aduna silay bulawan ug salapi nga daghan kaayo; apan, sama sa mga tawo sa wala pa ang Lunop, sila dautan ug mapasipalahan, ug pinaagi sa ilang mga dautang buhat ilang gipasipalahan ug gihagit ang Dios sa langit. Ang mga paghukom sa Dios napukaw batok sa Jerico. Kini usa ka kuta nga malig-on. Apan ang Kapitan sa panon ni Jehova Mismo mianhi gikan sa langit aron mangulo sa mga kasundalohan sa langit sa pag-atake batok sa siyudad. Ang mga manulonda sa Dios mipugong sa dagkung mga kuta ug gidala kini ngadto sa yuta. Ang Dios miingon nga ang siyudad sa Jerico pagatunglohon ug nga ang tanan mangamatay gawas kang Rahab ug sa iyang panimalay. Kini

sila pagaluason tungod sa pabor nga gipakita ni Rahab sa mga sinugo sa Ginoo. Ang pulong sa Ginoo ngadto sa katawhan mao kini: ‘And ye, in anywise keep yourselves from the accursed thing, lest ye make yourselves accursed, when ye take of the accursed thing, and make the camp of Israel a curse, and trouble it.’ ‘And Joshua adjured them at that time, saying, Cursed be the man before the Lord, that riseth up and buildeth this city Jericho: he shall lay the foundation thereof in his first-born, and in his youngest son shall he set up the gates of it.’”

“Ang Dios maoy labi ka piho mahitungod sa Jerico, aron dili unta madani ang katawohan sa mga butang nga gisimba sa mga pumoluyo niini ug ang ilang mga kasingkasing mapahilayo gikan sa Dios. Iyang gibantayan ang Iyang katawohan pinaagi sa labing piho nga mga sugo; apan bisan pa sa halangdong pagdili gikan sa Dios pinaagi sa baba ni Josue, si Achan nangahas sa paglapas. Ang iyang kahakog mitultol kaniya sa pagkuha sa mga bahandi nga gidili sa Dios kaniya sa paghikap, tungod kay ang tunglo sa Dios diha kanila. Ug tungod sa sala niining tawhana ang Israel sa Dios nahimong mahuyang sama sa tubig sa atubangan sa ilang mga kaaway.”

“Si Josue ug ang mga anciano sa Israel didto sa dakong kasakitan. Nanghapa sila sa atubangan sa arka sa Dios uban sa labing lawom nga pagpaubos tungod kay ang Ginoo nasuko batok sa Iyang katawohan. Nangamuyo sila ug mihilak sa atubangan sa Dios. Misulti ang Ginoo kang Josue: ‘Tindog; nganong naghigda ka man sa ingon niana nga ang imong nawong atua sa yuta? Ang Israel nakasala, ug gilapas usab nila ang Akong tugon nga Akong gisugo kanila; kay mikuha pa gani sila sa butang nga tinunglo, ug nangawat usab, ug naglimbong usab, ug gibutang pa gani nila kini taliwala sa ilang kaugalingong mga butang. Busa ang mga anak sa Israel dili makatindog sa atubangan sa ilang mga kaaway, kondili mitalikod sila sa atubangan sa ilang mga kaaway, tungod kay sila nahimong tinunglo: dili na usab Ako magauban kaninyo, gawas kon laglagon ninyo ang butang nga tinunglo gikan sa taliwala ninyo.’”

“Gipakita kanako nga ang Dios dinhi naghulagway kon giunsa Niya pagtan-aw ang sala taliwala niadtong nagaangkon nga sila mao ang Iyang katawohang nagabantay sa Iyang mga sugo. Kadtong Iyang gipasidunggan sa pinasahi pinaagi sa pagsaksi sa kahibulongang mga pagpadayag sa Iyang gahum, sama sa karaang Israel, ug nga bisan pa niana mangahas sa pagsalikway sa Iyang tin-aw nga mga sugo, mamahimong mga tumong sa Iyang kapungot. Buot Niyang itudlo sa Iyang katawhan nga ang pagkamasupilon ug sala hilabihan ka makapasuko Kaniya ug dili angay pagatagdon nga daw butang lamang nga walay bili.”
Testimonies, tomo 3, 263, 264.

Ang sugilanon sa Jerico naglakip sa pasidaan nga dili mosalig sa ginahunahuna nga kalig-on ug himaya sa daotan ug mauswagon nga siyudad. Ang usa ka “siyudad” diha sa tagna sa Biblia mao ang usa ka gingharian, ug si Achan mikuha ug usa ka Babilonianhong bisti. Ang bisti sa pagtagna nagrepresentar sa kinaiya, busa sa “ulahing mga adlaw,” ang pagtago ni Achan sa Babilonianhong bisti nagrepresentar sa tinagong tinguha sa pagpanag-iya sa kinaiya sa espirituwal nga Babilonia. Ang kinaiya, o dagway sa espirituwal nga Babilonia mao ang ginahandom sa Tinipong Bansa sa Amerika sa diha nga kini maghiusa sa iglesia ug estado.

Sa atubangan sa posibilidad nga ang mga batan-on sa kalihokang Millerite ipatawag ngadto sa Gubat Sibil, ug sa pag-ila sa panginahanglan sa organisasyon, ang mga pangulo sa maong

kalihokan nahimong legal nga nalambigit sa adunahang nasod nga dili gayod unta nila pakig-angayan o ipahiuyon ang ilang kaugalingon. Bisan pa gani ang Konstitusyon nianang adunahang nasod gituyo nga dili gayod kinahanglan nga ang usa ka iglesia may kalambigitan sa estado. Adunay mga denominasyon nga naglungtad sa panahon sa Millerite, nga naglungtad gihapon hangtod karon; ang pipila nianang mga denominasyon wala gayod misulod sa legal nga relasyon uban sa gobyerno sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos, ug ang ilang pagpili nga dili pagtukod niana nga relasyon wala gayod, sa bisan unsang paagi, makababag kanila sa pag-organisa sa ilang tagsatagsa ka mga iglesia.

Dugay na kaayo human makiggubat si Josue sa gubat sa Jerico, sa panahon ni Ahab, ang tanang mga pasidaan mahitungod sa pagtalikod ni Achan ug sa pagkalaglag sa Jerico hingpit nang nahikalimtan sa nagtalikod nga katawohan sa Dios. Si Elias nag-ampo sa Dios, nga naghangyo nga kon gikinahanglan ang mga paghukom sa Dios ipatuman aron madala ang Iyang katawohan ngadto sa paghinulsol. Sa dihang gitala ni Malakias ang kataposang mga pulong sa Daang Tugon, ang saad gibutang sulod sa kahimtang sa Ginoo nga mohampak sa kalibutan pinaagi sa usa ka tunglo. Ang tunglo nga nalangkit sa Jerico anaa sa bisan kinsang tawo nga motukod pag-usab sa Jerico. Ang tunglo anaa sa bisan kinsa nga, sama kang Achan, nagtinguha sa pagsalig sa bahandi ug kaadunahan nga nalangkit sa Jerico. Ang “sala” ni Achan nagrepresentar sa tinagong wala mabalaang pangsulod nga tinguha sa pagsul-ob sa bisti nga Babiloniahon. Ang “tunglo” alang sa buhat sa pagpatuman niadtong mga pangsulod nga tinguha.

Ang mensahe ni Miller mao ang mensahe ni Elias alang sa iyang panahon, ug ang Gubat Sibil nagrepresentar sa mga paghukom nga nagauban sa mensahe ni Elias. Sa taliwala sa Gubat Sibil niadtong 1863, gitukod pag-usab sa Millerite Adventism ang Jerico, ingon sa gipamatud-an sa mga detalye sa tunglo ni Josue batok sa bisan kinsang tawo nga magabuhat niana.

Ug si Josue nanumpa kanila niadtong panahona, nga nagaingon, Matunglo sa atubangan sa Ginoo ang tawo nga motindog ug motukod pag-usab niining siyudara sa Jerico: pinaagi sa iyang kamagulangan nga anak igapahaluna niya ang patukoranan niini, ug pinaagi sa iyang kamanghuran nga anak igapatindog niya ang mga ganghaan niini. Josue 6:26.

Ang pulong “gipanumpa” diha sa sugo ni Josue mao ang usa ka panumpa ug usa ka tunglo. Matunglo ka kon lapason mo ang sugo ni Josue, ug mapanalanginan kon tumanon mo ang panumpa. Ang pulong nga gihubad nga “gipanumpa” gihubad usab nga “pito ka higayon” diha sa Levitico 26. Ang panumpa ug tunglo ni Moises, sumala sa gipahayag ni Daniel sa kapitulo 9, may kalabutan sa pagtukod pag-usab sa Jerico.

Oo, ang tibook Israel nakalapas sa imong balaod, bisan pa pinaagi sa pagbiya, aron dili sila motuman sa imong tingog; busa ang tunglo gibubo sa ibabaw namo, ug ang panumpa nga nahisulat sa balaod ni Moises, ang ulipon sa Dios, tungod kay nakasala kami batok kaniya. Daniel 9:11.

Miingon si Sister White, “Ang Dios hugot kaayo sa pagtagad mahitungod sa Jerico, aron ang katawhan dili madani sa mga butang nga gisimba sa mga pumoluyo niini ug ang ilang mga kasingkasing dili mapahilayo gikan sa Dios.” Ang Dios hugot kaayo sa pagtagad sa pagtuman sa

pagkalaglag sa Jerico, ug busa hugot usab kaayo Siya sa pagrekord sa pasidaan nga girepresentahan ni Achan. Maampingon Siya sa pagrekord sa tunglo nga nalangkit sa pagtukod pag-usab sa Jerico ug maampingon usab sa paglatid sa balaang mga taktika nga gigamit sa pagpahugno sa mga kuta niini.

Sa pagkamatuod gayud si Jesus kadto, ingon nga Kapitan sa panon sa Ginoo, nga maoy nagmando sa mga manulonda sa pagpahugno sa mga paril sa Jerico; ug walay bisan unsa nga mahitabo nga sulagma sa Pulong sa Dios, apan niining hitaboa, ang manalagnaong babaye nagsulti kanato nga “ang Dios maampingon kaayo mahitungod sa Jerico.” Sulod sa pito ka adlaw gidala ang arka libot sa siyudad, ug ang usa ka adlaw katumbas sa usa ka tuig diha sa tagna. Kining prinsipyoha natala sa sinugdanan sa kap-atan ka tuig nga paglatagaw sa kamingawan, ug sa katapusan niadtong kap-atan ka tuig ilang gilibotan ang Jerico sulod sa pito ka adlaw.

Sumala sa gidaghanon sa mga adlaw nga inyong gisusi ang yuta, nga may kap-atan ka adlaw, ang matag adlaw alang sa usa ka tuig, pagapas-anon ninyo ang inyong mga kasal-anan, kap-atan ka tuig, ug inyong mahibaloan ang akong paglapas sa saad. Numeros 14:34.

Sulod sa pito ka adlaw gidala ang arka libot sa siyudad, ug sa ikapitong adlaw gilibot kini sa siyudad “makapito.” Naghatag kini ug duha ka profetikong mga saksi nga ang Jerico nalangkit sa “makapito” sa panumpa ni Moises. Ang mga katawohan sa tugon sa Dios mga pari, ug pito ka mga pari ang mihuyop sa pito ka mga trumpeta.

Kamo usab, ingon nga mga buhing bato, gitukod ingon nga usa ka espirituhanong balay, usa ka balaan nga pagkapari, aron sa paghalad ug mga espirituhanong halad nga madawat sa Dios pinaagi kang Jesu-Cristo. 1 Pedro 2:5.

Ang trumpeta nagrepresentar bisan og usa ka mensahe sa pasidaan, o usa ka paghukom, o usa ka tawag ngadto sa balaang katilingban, sumala sa konteksto diin kini nahimutang. Sa ulahing mga adlaw ang usa ka trumpeta kinahanglan pagahuypon sa mga magbalantay, maingon nga kini gihuyop sa mga Millerite sa ilang kasaysayan. Ang mga saserdote nagrepresentar sa mga magbalantay sa mga kuta sa Sion nga naghuyop ug trumpeta, nga nagpasidaan sa katawhan sa Dios mahitungod sa umaabot nga paghukom, samtang sa samang higayon nagtawag usab niadtong mao rang mga katawhan ngadto sa usa ka balaang katilingban.

Patunoga ninyo ang trumpeta didto sa Zion, ug ipatugbaw ang pasidaan sa akong balaang bukid: pakurog-a ang tanang pumoluyo sa yuta: kay moanhi ang adlaw sa Ginoo, kay haduol na gayud kini ... Patunoga ang trumpeta didto sa Zion, balaana ang usa ka pagpuasa, tawga ang usa ka balaang katiguman: Tigoma ang katawohan, balaana ang katilingban, tapoka ang mga anciano, tigoma ang mga kabataan, ug kadtong nagasuso pa sa dughan: ipagula ang pamanhonon gikan sa iyang lawak, ug ang pamanhonon nga babaye gikan sa iyang sulod nga lawak. Pasagdi nga ang mga sacerdote, ang mga ministro sa Ginoo, managbakho sa taliwala sa alagianan ug sa halaran, ug ipaingon kanila: Luoy-i ang imong katawohan, Oh Ginoo, ug ayaw itugot nga ang imong panulondon mahatag ngadto sa pagtamay, aron ang mga nasod nga walay Dios maghari ibabaw kanila: nganong moingon man sila sa taliwala sa mga katawohan, Hain ang ilang Dios? Joel 2:1, 15–17.

Ang mensahe sa trumpeta mao ang mensahe ni Elias. Ang tanang nagkalain-lain paggamit sa pulong nga “pito” diha sa Josue kapitulo sa is, mao ra nga pulong o usa ka may kalabutan nga hinangpong porma sa pulong nga gihubad nga “pito ka higayon” diha sa Levitico baynte-sais. Apan ang pinggan sa mga sugilanon nga gipang-apod-apod sa mga teologo sa Laodicea nagaangkon nga ang pulong nga gihubad nga “pito ka higayon” diha sa Levitico baynte-sais nagrepresentar lamang sa kahingpitan sa gahum, o pagkahingpit, o uban pang binuang nga kalainan sa ilang paglimod nga si Miller husto sa paghatag ug numerikal nga bili sa pulong nga gihubad nga “pito ka higayon.” Gipangulohan sa mga pari ang katawhan nga milibot sa siyudad sa pito ka higayon, dili nga sa hingpit o sa bug-os lang nga paglibot sa Jerico. Ang pulong nga gihubad nga “pito ka higayon” nagrepresentar ug numerikal nga bili!

Sa Jerico, sa dihang misinggit ang katawhan, kini naghulagway sa makusog nga pagsinggit sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga giputol gikan sa bukid nga dili pinaagi sa mga kamot diha sa Daniel kapitulo dos, nga moigo ug mopulpog sa larawan.

Ug sa mga adlaw niining mga hariha ang Dios sa langit magapatindog ug gingharian nga dili gayud malaglag; ug ang gingharian dili igatugyan ngadto sa laing katawohan, kondili kini magadugmok ug magaut-ut niining tanan nga mga gingharian, ug kini magapadayon sa walay katapusan. Sanglit nakita mo nga ang bato giputol gikan sa bukid nga walay mga kamot, ug nga kini nagdugmok sa puthaw, sa tumbaga, sa kolonon, sa salapi, ug sa bulawan; ang bantugang Dios nagpahibalo sa hari sa mahitabo sa ulahi; ug ang damgo tinuod, ug ang hubad niini sigurado. Daniel 2:44, 45.

Ang Dios maampingong naglista sa mga bililhong metal nga nakaplagan sa Jerico ingon nga bulawan, salapi, tumbaga, ug puthaw. Sa pagpanagna, ang kolon nagrepresentar sa katawhan sa Dios, sumala sa gihulagway ni Rahab. Ang Jerico nagrepresentar sa katapusan sa tanang yutan-ong mga gingharian sa panahon sa makusog nga singgit sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Apan ang tanang salapi, ug bulawan, ug mga sudlanan nga tumbaga ug puthaw, gipahalad ngadto kang Jehova: kini igasulod ngadto sa tipiganan ni Jehova. Josue 6:19.

Ang Jerico nagrepresentar sa buhat sa pagpanag-iya sa Yutang Saad, nga naghulagway sa buhat sa gamhanang lihok sa ikatulong manulonda. Kana nga buhat naglakip sa usa ka pasidaan, usa ka tunglo, ug sa pagluwas niadtong anaa sa gawas sa pagkapari, ingon sa girepresentahan sa bigaon, si Rahab.

Ang matagnaong “tunglo” ni Josue natuman sa ulahi sa mga adlaw ni Ahab ug ni Elias. Ang tunglo batok sa pagtukod pag-usab sa Jerico naglangkob sa piho nga tagna nga ang tawo nga magbuhat niana mawad-an sa iyang kamanghuran nga anak nga lalake sa dihang iyang ibarug ang mga ganghaan sa Jerico, ug mawad-an siya sa iyang kamagulangang anak nga lalake sa dihang iyang ibutang ang mga patukoranan niini. Sa panahon ni Elias, si Hiel nga Betelhonon nagtuman niana nga tagna, ug ang iyang kamanghuran nga anak nga lalake namatay sa dihang iyang ibarug ang mga ganghaan ug ang iyang kamagulangang anak nga lalake namatay sa dihang iyang ibutang ang mga patukoranan. Ang “tunglo” nga nalangkit sa mensahe ni Elias girepresentahan sa buluhaton sa pagtukod pag-usab sa Jerico.

Ania karon, ipadala ko kaninyo si Elias nga propeta sa dili pa moabot ang daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo: Ug iyang ipabalik ang kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, aron dili ako moanhi ug samaran ang yuta pinaagi sa usa ka tunglo. Malakias 4:5, 6.

Ang tunglo sa kasaysayan sa mga Millerita nga may kalabutan sa mensahe ni Elias ni Miller gitagna ni Josue ug natuman sa panahon ni Elias ug ni Ahab.

Sa iyang mga adlaw gitukod ni Hiel nga taga-Bethel ang Jerico: iyang gipahimutang ang mga patukoranan niini pinaagi kang Abiram nga iyang kamagulangan, ug gitindog ang mga ganghaan niini pinaagi kang Segub nga iyang kinamanghuran, sumala sa pulong sa Ginoo, nga iyang gisulti pinaagi kang Josue nga anak ni Nun. 1 Hari 16:34.

Ang tunglo sa pag-usab sa pagtukod sa Jerico dili mahimong bulagon gikan sa pagpadayag sa gahum nga gigamit sa Dios sa pagpukan sa mga paril sa Jerico. Si Sister White miingon, “Kadtong mga gitamod Niya sa pinasahi nga paagi pinaagi sa pagpahimong saksi sa talagsaong mga pagpakita sa Iyang gahum, maingon sa karaang Israel, ug nga bisan pa niana mangahas sa pagtamay sa Iyang tin-aw nga mga sugo, mahimong mga tumong sa Iyang kapungot.” Ang mga Millerite bag-o pa lang nakaambit sa pagpadayag sa gahum sa Dios nga miabut sa kinatumyan diha sa Midnight Cry, apan ilang gisalikway ang panumpa ni Moises mahitungod sa pito ka mga panahon, nga giila usab ni Daniel ingon nga tunglo ni Moises.

Ang mga ngalan maoy simbolo sa kinaiya diha sa Pulong sa Dios, ug ang ngalan sa tawo nga nagtukod pag-usab sa Jerico, uban sa mga ngalan sa iyang kamagulangang anak ug sa iyang kamanghuran nga anak, mapadayag kaayo. Ang Hiel nagkahulogan nga ang buhing Dios sa kusog, ug nagpasabot nga si Hiel maoy usa ka sumusunod sa buhing Dios. Ang kamatuoran nga siya giila nga usa ka Betelihanon nag-ila kaniya nga may kalabutan sa iglesia. Ang Abiram, ang iyang kamagulangan, nagkahulogan nga ang amahan sa kahitas-an, sa diwa sa pagbayaw ug pagpataas. Ang iyang kamanghuran nga anak nga si Segub nagkahulogan nga hataas ug sa pagbayaw ug pagpataas. Ang tanang tulo ka ngalan nagrepresentar ug mga bahin sa kinaiya sa Dios, apan diha sa konteksto sa taga nga ilang gituman, sila nagrepresentar sa usa ka tawo nga nagbayaw ug nagapahitas-on sa iyang kaugalingon labaw sa Makagagahum nga Dios nga maoy nagpukan sa Jerico. Ang “ganghaan” diha sa taga nagrepresentar sa usa ka iglesia.

“Alang sa mapainubsanon, matinuhoon nga kalag, ang balay sa Dios dinhi sa yuta mao ang ganghaan sa langit. Ang awit sa pagdayeg, ang pag-ampo, ang mga pulong nga gisulti sa mga representante ni Cristo, mao ang mga paagi nga gitudlo sa Dios aron sa pag-andam sa usa ka katawhan alang sa iglesia sa kahitas-an, alang nianang labi pang hataas nga pagsimba nga niini walay bisan unsa nga mahugaw ang makasulod.” Testimonies, tomo 5, 491.

Ang sinugdanan sa buluhaton sa pagsugod og usa ka iglesia nagsugod niadtong 1860, sumala sa pagpanghimatuod sa mga historyador nga Adventista sama ni Arthur White, ang apo ni Ellen White.

“Samtang si Ellen White nakasulat ug nakapamantala na sa medyo halapad nga paagi mahitungod sa panginahanglan sa kahapsay sa pagdumala sa buluhaton sa iglesia (tan-awa ang

Early Writings, 97–104), ug samtang si James White nagpadayon sa pagpahinumdom niining panginahanglanha ngadto sa mga magtutuo pinaagi sa mga pakigpulong ug mga artikulo sa Review, mahinay ang lihok sa iglesia. Ang gipahayag sa kinatibuk-ang mga pulong gidawat pag-ayo, apan sa dihang miabot na sa paghubad niini ngadto sa usa ka butang nga matinukuron, dihay pagsukol ug pagsupak. Ang mubo nga mga artikulo ni James White niadtong Pebrero nakapukaw sa dili diyutay gikan sa ilang katagbaw sa kahimtang, ug karon daghan kaayo ang gipanulti.”

“Si J. N. Loughborough, nga nagtrabaho uban kang White sa Michigan, maoy una nga mitubag. Ang iyang mga pulong maoy usa ka pag-uyon, apan mapanagangon:

“Magaingon ang usa, kon kamo mag-organisa aron makapanag-iya ug kabtangan sumala sa balaod, mahimo kamo nga kabahin sa Babilonia. Dili; nasabtan ko nga adunay dakong kalainan tali sa atong pagbutang sa atong kaugalingon sa usa ka kahimtang diin mapanalipdan nato ang atong kabtangan pinaagi sa balaod ug sa paggamit sa balaod aron mapanalipdan ug mapatuman ang atong relihiyosong mga panglantaw. Kon sayop ang pagpanalipod sa kabtangan sa iglesia, nganong dili man usab sayop alang sa mga indibiduwal ang pagpanag-iya ug bisan unsang kabtangan sa legal nga paagi?—Review and Herald, Marso 8, 1860.’

“Gitapos ni James White ang iyang pamahayag sa Review, nga gipahimutang sa atubangan sa iglesia ang butang mahitungod sa panginahanglan sa pag-organisa sa mga kalihokan sa pagmantala pinaagi sa mga pulong, ‘Kon adunay mosupak sa among mga sugyot, mahimo ba nilang isulat ang usa ka laraw nga atong mahimo, isip usa ka katawhan, nga pagabuhaton?’—Ibid., Pebrero 23, 1860. Ang unang ministro nga nagapangabudlay didto sa kapatagan nga mitubag mao si R. F. Cottrell, usa ka lig-on nga manunulat nga editor sa Review. Ang iyang diha-diha nga reaksyon tino gayud nga negatibo:”

“Si Brother White nangayo sa mga igsoon nga mosulti may kalabotan sa iyang sugyot aron maseguro ang katigayonan sa iglesia. Wala ako mahibalo sa tukma kon unsang lakang ang iyang gituyo niini nga sugyot, apan nasabtan ko nga kini mao ang pagparehistro aron mahimong usa ka relihiyosong lawas sumala sa balaod. Alang kanako, naghunahuna ako nga sayop ang ‘maghimo kanato ug ngalan,’ sanglit kana anaa sa patukoranan sa Babilonia. Wala ako maghunahuna nga pagauyonan kini sa Dios.—Ibid., Marso 22, 1860.” Arthur White, Ellen G. White, bolyum 1, 420, 421.

Si James White nagsugod sa iyang paningkamot nga mahimong iglesia niadtong 1860, ug ang usa ka iglesia gihulagway pinaagi sa usa ka “ganghaan”. Si Ellen White nagaingon niini mahitungod sa tuig 1860.

“Niadtong 1860 ang kamatayon milabang sa among pultahanan, ug giputol ang labing batan-ong sanga sa among kahoy sa kaliwatan. Ang gamayng Herbert, nga natawo niadtong Septyembre 20, 1860, namatay niadtong Disyembre 14 sa maong tuig.” Testimonies, bolyum 1, 103.

Niadtong 1863, nawad-an usab ang mga White sa ilang kamagulangan nga anak nga lalaki. Human sa pagdula ug sa pagkainit pag-ayo sa lawas, misulod siya sa lawak diin giandam ang mga tsart nga panapton ug mitulog ibabaw sa pipila ka umog nga mga panapton nga gigamit sa pag-andam sa

mga tsart. Ang mga tsart sa 1843 ug 1850 nagrepresentar sa mga pundasyon sa kalihokang Millerite. Ang tsart nga gihimo niadtong 1863 nagrepresentar sa pagsalikway sa “pito ka mga panahon” sa Levitico 26 ingon sa kaniadto gipakita ibabaw sa duha ka mga lamisa ni Habakkuk. Nagpresentar kini og peke nga mensaheng pundasyonal.

“Sa dihang niadtong Biyernes, Nobyembre 27, [1863] miabot ang mga ginikanan sa Topsham, ilang nakita sa estasyon nga naghulat kanila ang ilang tulo ka mga anak nga lalaki ug si Adelia. Silang tanan sa dayag anaa sa maayong kahintang sa panglawas, gawas kang Henry, nga adunay sip-on. Apan sa misunod nga Martes, Disyembre 1, si Henry grabe na kaayo’g balatian tungod sa pulmonya. Mga tuig sa ulahi, si Willie, ang iyang kamanghuran nga igsoon, misaysay pag-usab sa maong hitabo.”

“Sa panahon sa pagkawala sa ilang mga ginikanan, si Henry ug si Edson, ubos sa pagdumala ni Igsoon nga si Howland, abtik nga nagtrabaho sa pagpahimutang sa mga tsart ibabaw sa panapton, andam na alang sa pagbaligya. Nagtrabaho sila sa usa ka giabangang tindahang bilding nga mga usa ka bloke ang gilay-on gikan sa balay ni Howland. Sa kaulahian, nakakaplag sila ug pahulay sulod sa pipila ka adlaw samtang naghulat sila sa mga tsart nga ipadala gikan sa Boston.... Sa pagbalik gikan sa taas nga paglakaw daplin sa suba, siya [Henry], sa walay paghunahuna, mihigda ug nakatulog ibabaw sa pipila ka mamasaon nga mga panapton nga gigamit sa pagtabon sa likod sa mga papel nga tsart. Usa ka mabugnaw nga hangin ang misulod gikan sa usa ka abli nga bintana. Kini nga pagkawalay-pagmatngon miresulta sa usa ka grabeng sip-on.” Arthur White, Ellen G. White, tomo 2, 70.

Niadtong 1863, ang kalihokang Millerite natapos pinaagi sa pagporma sa usa ka iglesia ug sa pagsalikway sa mga patukoranan nga kamatuoran nga girepresentar diha sa duha ka papan ni Habakkuk. Ang nag-unang pangulo, sumala sa gihulagway ni Hiel nga Bethelanon, misugod na sa buluhaton sa pagpahaluna sa mga ganghaan niadtong 1860 ug nawad-an sa iyang kamanghuran nga anak tungod sa pagbuhat niana. Niadtong 1863, ang peke nga mga tsart nahimong dapit nga kapahulayan diin ang kamagulangan nga anak ni Hiel mipahulay sa pagkatulog. Gidapuan siya sa tugnaw ug namatay sa maong tuig. Ang iyang kamatayon tuwirang nalambigit sa iyang pagkatulog ibabaw sa mga tsart nga gipanugdâ niadtong panahona. Apan ang tsart nga gipanugdâ niadtong 1863 mao ang peke sa patukoranan nga gipatindog ni Elias, nga girepresentar ni Miller.

Ang sugo ni Josue batok sa pagtukod pag-usab sa Jerico gipahayag pinaagi sa pulong nga “ipanumpa.” Kini nagrepresentar sa usa ka panumpa ug usa ka tunglo, ug mao usab ang mao nga pulong nga gihubad nga “sa makapito ka higayon” diha sa Levitico 26. Mao kini ang tunglo nga nag-uban sa mensahe ni Elias, ug kana nga tunglo natuman niadtong 1860 ug 1863 samtang ang Millerite nga Adventismo nagtukod pag-usab sa Jerico pinaagi sa pagkaporma sa usa ka legal nga iglesya ug sa pagsalikway sa bato nga kapangdolan ni Miller. Si Hiel usa ka Betelanhon, sa ingon sa matagnaong paagi nga naghatag og paghatag-diin sa buhat ni Hiel sa pagtukod pag-usab sa Jerico, ingon nga buhat sa pagtukod og usa ka iglesya.

Ang “tunglo” ni Josue gimantala kasabay sa sugilanon sa gubat sa Jerico, usa ka gubat nga dili ikasaysay nga walay balik-balik nga paghingalan sa “makapito ka higayon.”

Niadtung 1863, ang mensahe o “panumpa” ni Moises, ingon sa gipadayag ni Elias, ug girepresentahan ni William Miller, nakapamunga ug usa ka “tunglo.” Ang mensahe ni Moises ug ang buluhaton ni Elias parehong gisalikway. Mibalik si Elias niadtong 1989, apan wala siya mahiusa pag-usab kang Moises hangtod sa panahon human sa Septiyembre 11, 2001. Kana nga kasayuran wala pa mapamatud-an, apan lig-on gayod kini.

“Ang mga ministro nga wala mabalaan naglinya sa ilang kaugalingon batok sa Dios. Gidayeg nila si Cristo ug ang dios niining kalibotana sa mao rang gininhawa. Samtang sa ilang pag-angkon nagadawat sila kang Cristo, ilang gigakos si Barabbas, ug pinaagi sa ilang mga binuhatan nagaingon, ‘Dili kining Tawo, kondili si Barabbas.’ Ang tanan nga magabasa niining mga pulonga, magmatngon unta. Si Satanas nagpasigarbo na sa iyang mahimo. Nagahunahuna siya nga mabungkag niya ang panaghiusa nga giampo ni Cristo nga unta magapabilin sa Iyang iglesia. Nagaingon siya, ‘Mogula ako ug mahimong bakakon nga espiritu aron sa paglimbong niadtong akong mahimo, sa pagpangita ug sayop, ug sa paghukom, ug sa pagpalsipikar.’ Tugoti nga ang anak sa limbong ug sa bakakong pagpamatuod pagadawaton sa usa ka iglesia nga nakabaton ug dakong kahayag, dakong ebidensiya, ug kana nga iglesia isalikway ang mensahe nga gipadala sa Ginoo, ug dawaton ang labing dili-makatarongan nga mga pagpahayag ug bakak nga mga pagtuo ug bakak nga mga teoriya. Si Satanas mokatawa sa ilang kabuang, kay nahibalo siya kon unsa ang kamatuoran.”

“Daghan ang motindog sa atong mga pulpito nga nagkupert sa sulo sa bakak nga pagpanagna diha sa ilang mga kamot, nga gipasiga gikan sa impiyernong sulo ni Satanas. Kon ang mga pagduhaduha ug dili pagtoo pagatamayon ug amumahon, ang mga matinumang ministro pagakuhaon gikan sa katawhan nga naghunahuna nga daghan kaayo silag nahibaloan. ‘Kon ikaw nahibalo pa lamang,’ miingon si Cristo, ‘bisan ikaw, sa labing diyutay niining imong adlaw, sa mga butang nga nahisakop sa imong pakigdait! apan karon sila tinago gikan sa imong mga mata.’”

“Bisan pa niana, ang patukoranan sa Dios nagapabiling malig-on. Ang Ginoo nakaila kanila nga Iya. Ang gibalaan nga ministro kinahanglan walay limbong sa iyang baba. Kinahanglan siya hayag sama sa adlaw, gawasnon gikan sa tanang mansa sa dautan. Ang gibalaan nga ministryo ug pamantalaan mahimong usa ka gahum sa pagpasidlak sa kahayag sa kamatuoran ibabaw niining baliko nga kaliwatan. Kahayag, mga igsoon, dugang pang kahayag ang atong gikinahanglan. Patunuga ang trumpeta sa Zion; ipatingog ang pahimangno diha sa balaang bukid. Tiguma ang panon sa Ginoo, nga may gibalaan nga mga kasingkasing, aron mamati sa isulti sa Ginoo ngadto sa Iyang katawhan; kay Iyang gidugangan ang kahayag alang sa tanan nga mamati. Hinaut nga sila masangkap ug maandam, ug manungas ngadto sa gubat—sa pagtabang sa Ginoo batok sa mga gamhanan. Ang Dios gayud maoy molihok alang sa Israel. Ang matag bakakon nga dila mapahilom. Ang mga kamot sa mga manulonda magapukan sa malimbongong mga laraw nga ginaporma. Ang mga kuta ni Satanas dili gayud modaog. Ang kadaugan magauban sa mensahe sa ikatulong manulonda. Maingon nga ang Kapitan sa panon sa Ginoo nagguba sa mga kuta sa Jerico, mao man usab nga ang mga tawo sa Ginoo nga nagabantay sa Iyang mga sugo modaog, ug ang tanang mga nagasukol nga pwersa mapildi. Ayaw tugoti nga adunay kalag nga magreklamo batok sa mga alagad sa Dios nga mianha kanila uban ang usa ka mensaheng gipadala gikan sa langit. Ayaw na ninyo sila pangitaig

sayop, nga nagaingon, ‘Sobra sila kapositibo; kusog ra kaayo sila mosulti.’ Tingali kusog sila mosulti; apan dili ba gikinahanglan kini? Ang Dios mopatingog sa mga dalunggan sa mga mamiminaw kon dili nila tagdon ang Iyang tingog o ang Iyang mensahe. Iyang pagasawayon kadtong mosukol sa pulong sa Dios.”

“Gihimo ni Satanas ang tanang paagi nga mahimo aron walay moabot sa atong taliwala ingon nga usa ka katawhan nga magasaway ug magabadlong kanato, ug magatambag kanato sa pagsalikway sa atong mga kasaypanan. Apan adunay usa ka katawhan nga magadala sa arka sa Dios. Ang uban mogula gikan sa atong taliwala nga dili na magadala sa arka. Apan kini sila dili makahimo ug mga kuta aron babagan ang kamatuoran; kay kini magapadayon sa pag-abante ug sa pagsaka hangtod sa katapusan. Sa nangagi nagpatindog ang Dios ug mga tawo, ug Siya sa gihapon adunay mga tawo sa kahigayonan nga nagahulat, andam sa pagbuhat sa Iyang sugo—mga tawo nga molabang sa mga pagpugong nga sama lamang sa mga kuta nga pinahiran ug wala mapatugmang apog. Sa dihang ibutang sa Dios ang Iyang Espiritu ibabaw sa mga tawo, sila manarbaho. Ilang imantala ang pulong sa Ginoo; ilang ipataas ang ilang tingog sama sa trumpeta. Ang kamatuoran dili mapakunhod o mawad-an sa gahum diha sa ilang mga kamot. Ilang ipakita sa katawhan ang ilang mga kalapasan, ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala.” Testimonies to Ministers, 409–411.